

**SOLUCAN
FANZ.IN #16**

SOLUCANFANZ.IN

<http://solucanfanz.in>

www.solucanfanzin.com

sf@solucanfanz.in

facebook.com/solucanfanz

twitter.com/solucanfanzin

www.sol-u-can.com

solucanfanzin@gmail.com

facebook.com/solucanfanzin

youtube.com/solucanfanz.in

6 Ekim 2002 'den 6 Ekim 2013'e kadar;

15 sayı ve 1 ara-sayı olmak üzere; toplam 600 sayfa SOLuCAN FANZ.in hazırlamışız ve aşağı yukarı 5000 kopya basıp dağıtmışız.50'den fazla kişinin ürünleri fanzinde yer almış.SOLuCANFANZ.in yazarlarının 2 si roman 4'ü şiir olmak üzere 6 kitabını ve bulunması güç 4 tıpkıbasım kitap olmak üzere 10 adet fotokopi-ısısal cilt ile kitap yayınlamışız. Bu kitaplardan yaklaşık 500 adet dağıtmışız. SOLuCANFANZ.in'in radyosu Radyo Gergef'te 400 saate yakın canlı yayın gerçekleştirmişiz. 20'ye yakın fanzin standı kurmuşuz. SOLuCANFANZ.in, dünyanın çeşitli yerlerinde 100'e yakın mekanda yer almış. 200'e yakın adrese fanzin yollamışız. 2000 civarında insanla doğrudan iletişime geçmişiz. 300'den fazla duvar yazısı ve stencil yapmışız. 10'a yakın röportaj vermiş ve 1 workshopa katılmışız.

***çok da iyi
çok da güzel olmuş!***

seyX

1W:

Gözün oval yapısı ortadan ikiye bölünmüş bir biçimde, tüm oval yapıda bir mekan görmekteyiz; bir olarak gördüğümüz mekan yüzde kırk beş pozitif eğimli bir delta olarak indirgenerek tasarlanabilir; bölünmüşlüğünden dolayı iki olarak algıladığımızda ise bölünmüş yarınlardan bize göre sağda olanı bize daha yakın görünmekte; kusurlu perspektif...

1Y:

Profilden gördüğümüz üçgene benzer batıya doğru bakan kadının sağ memesi üzerinde bir tarantula ya da büyük bacaklarında tüy olan bir örümcek.

Y1:A Örümceğin bacakları meme ucuna doğru kapanıyor.

Y1: B Örümceğin tüm bacakları meme ucunda kapalı

Y1: A1 Örümceğin bacakları meme ucundan dışarı doğru genişliyor

Y1: B1 Örümceğin gövdesinin tam merkezi kadının meme ucunda; meme ucu gözüküyor.

Yanlış perspektif.

1V: Çok çabuk derinleşen -en az yüzde altmışın üzerinde pozitif eğim- içinde mavi yeşil tonlarda kayalar ve deniz canlıları bulunan, seviyesi her yerde aynı gözükken ve tam karşıdan gördüğümüz deniz.

V1: A Deniz tarafından karaya doğru, dalgıç kıyafeti, oksijen tüpü, palet ve gözlükten oluşan takımıyla, deniz gözlüklerinden işaret ışığı kıyıya kadar uzamakta. Önce bir yöne doğru.

V2 B: Sonra önceki yönün tam tersine

V3 C: Sonra iki farklı yönün tam ortasına doğru

1Z1: Bir pantolon kemer takılı

1Z2: Bir el kemeri tokasından tutuyor,

1Z3: Diğer el -ki bu el önceki el değil- kemeri ucundan tutup tokasından çıkarıyor.

2W

Nasıl ve ne zaman başladığını bilemediği dönüşmeyi artık istemiyordu; ne bunu kaldıracak enerjisi ne de siyah renkli kanı kalmıştı. Kollarının önce kırbaça dönüşmesini düşünmüştü aynada; şimdi ise yorgun ve kırık bir ayna karşısında kolları neredeyse bir maydanoz sapı kadar ince ve narındı. Bir sarmaşık gibi evin ahşap tabanını sarmıştı.

2Y

Aynaya baktığında parlament mavisi elbisesi ve v şeklindeki derin dekoltesi ile adeta bir model mankeni andırıyordu.

2V

Uçurumun kenarında bir ağaç ve kümülüs bulutları; yağmuru bekleyen ağaç yaprakları.

2Z

Plazalarla dolu bir şehir silüeti ve şeffaf bir asansörü bulunan çok yüksek bir bina.

3W

Maydanoz sapı kadar ince bir sarmaşığın sardığı müstakil bahçeli bir ev. Evin önündeki elektrik direğini henüz sarmaya başlamış olan sarmaşık -ki bu sarmaşık müstakil evden bahçeyi kat ederek direğe kadar ulaşmıştır.

3Y

Herkesin birbiriyle konuştuğu siyah beyaz bir salon partisinde yalnızca parlament mavisi dumanın çıktığı bir elbise asılı durmaktadır vestiyerde.

3V

Gökyüzünden aşağıya doğru yağmur damlalarının ardından ve onlarla beraber aşağıya doğru iniyoruz, uçurumun kenarındaki ağacın yapraklarına bir tek damla bile değmiyor.

3Z

Asansörde katları işaretleyen numaralar yatay sıralanmış, kare tuşlar ve tuşlarda rakam yok. Asansörün kapısı açılıyor kravat, gömlek,kumaş pantolon için de insan ya da model olmadan gözüküyor.

4W

Kaldırım taşları döşeli sokağa yağmur yağmakta ve sokak lambasına ulaşan sarmaşığın ucu lambanın koruyucu camını kırar.

4Y

Duman genişlemiş parti yapılan salonu sarmıştır; alevler ahşap binayı çatırdatır, adeta bina yarılmaktadır.

4V

Uçurumdaki ağacın dallarından aşağı doğru süzülen bir damla; kanyonun arasında bulunmakta olan suya düşer. Helezon şeklinde genişlediğini görürüz.

4Z

Hiç bir uzvu olmayan takım elbise kaldırım taşları döşeli bir sokağa adım atar.

5W

Sarmaşığın ucu alev alır ve müstakil evin bahçesinden eve doğru ilerlemeye başlar, di-reğin dibinden akan elektrik kaldırım taşlarının arasındaki suyla bir yöne doğru ilerler

5Y

Fonda tamamen yanış partinin yapıldığı bina ve hemen önümüzde yakın perspektife kolunu ve boynunu gördüğümüz ve sol memesini gördüğümüz kadın.

5V

Helezon şeklinde bir deniz yüzeyinde iç içe geçmiş çemberler şeklinde gözlerinden ışık saçan oksijen tüpü patlamış dalgıç

5Z

Elektrikle çatalanmış kaldırım taşlarından oluşmuş bir model insan, takım elbise (gömlek, kravat, pantolon,ayakkabı) ve karşısında hiç bir yansıma bulunmayan ayna.

6W:

Yanarak gelen sarmaşık, masada oturmuş kadının gövdesini de yakmıştır. Geri kalan göz ovalinden (göz ovalinde bir örümcek silüeti vardır) bir damla yağ akmak üzeredir.

İDAMIN YA DA İNTİHARIN UZUN OLMAYAN TASVİRİ (DOLABIN İÇİNDEKİ GÖZLÜK YA DA SAAT)

2011-2014

*“Kör karanlık. Soluk alıp vermekten mi soğuk havadan mı belli olmayan bubarlaşmış camlar.
Elini yatağın yakınındaki sehpa uzatmaya çalışıyor, çalıştım.” C.Ş.*

Üç bölmeli dolabın her rafında bir kibrit çöpü kalmıştı kiraladığı evi temizlemeye giriştiğinde; en azından gördüğü manzara buydu. Neden ve nasıl bu köhne kasabada bulmuştu kendini; bulutlar hep kiremit rengi; insanlar astım; bitkiler gri, su ise kahverengiydi. Tüm renkler ve canlılık yorgun argın eve dönüşte montla uyunan bir kanepede kalmış olmalıydı, en azından. Gökyüzünde akşamdan kalma bir kızılık ; tedirgin kuşlar ve kediler ve sonrasındaki sarsıntı ertesi bir toplu taşıma aracında uykuda olabileceği gerçeği beyne ulaşmak üzereyken pıhtılaşan kan gibi yapışıp kalmıştı hayaline. Montu terden sıırsıklam uyandı; elleri yakındaki sehpa su aradı.

Kör karanlık; rüyasında en ufak bir ışık bile ona güneşi getirebilirdi. Elini uzattı camları buğulanmış odanın ortasındaki sehpa; gözlükleri yoktu. Sehpanın üzerini taradı elleleriyle, gözlüklerini bulamadı. Işığı açtı, perdeleri açtı. Odasındaki en ufak ayrıntıyı uçurumun üzerinden okyanusa bakarken bile hatırlıyordu. Tüm ayrıntıdaki kuytu köşeye baktı,

yoktu, bulamadı. Üzerine sarı hırkasını geçirip, doğrudan sokağa açılan kapıdan çıkıp; şemsiyesini açtı yağmura karşı. Kaldırım taşlarının arasından yağmur suları şehrin altına doğru akıyordu. Önemsemeden yürüdü.

Montunu hemen girişteki askılığa ilıstirdi; gözlerini ovuşturdu. Kanepeye oturup başını ellerinin arasına aldı. Bir an uykuya dalar gibi olduğunda; keskin parlak bir metalin camı kırdığını gördüğü gibi uyandı. Hızla iki üç adım atıp montunun ceplerini karıştırdı. Yoktu.

Bu kadar çaba; onca yıl ve uğraş; oluşturulan bilgi hazinesi bir gecede uçup gitmişti. Her zaman olduğu gibi camı kıran o keskin parlak metali düşündükçe beyaz bir tüyün havada salınışı gözünün önüne geliyordu. Tam tüye dokunacağı anda gözleri açılıyor. Mont, yağmur ve kırık kapı zihninin kildininin asılı olduğu zincirinin halkaları gibi birbirlerini tamamlıyordu. Derin bir soluk aldı; mutfağa gidip çay demledi. Çayın suyunun kaynayışını bir an bile kaçırmadan izledi ve elinde ince belli çay bardağı ile salondaki kanepeye döndü. Sigarayı bırakalı neredeyse on yıl kadar olmasına rağmen tereddüt etmeden arkadaşının unuttuğu tütünden bir sigara sardı ve öksürüğe boğularak bir nefes çekti.

Uzun zaman önce bir sahil kasabasının namlı şarapçılarında biriyle balığa çıktığını hatırladı. Sakallarını sık sık okşayan bu adamın bir çorap söküşüyle başlayan hikayesini hatırlamaya çalıştı. Aklında yalnızca çorabın tabanının örümcek ağına benzediği kalmıştı ve bir de hiç bir şey için acele etmemesi öğüdüyle birlikte oltayla çekilen balık. Araştırıracaktı.

Kapıdan çıktı; yağmur iyiden iyide bastırıyordu. Cebindeki son kalan parayı yoklayıp geçen taksiye el etti. Taksicinin tüm diyalog çabalarını yanıtsız bırakarak büroya ulaştı. Evet, cam kırıldı ve bilgiyi depoladığı hiç bir araç artık orada yoktu; dahası yedekleri bile alınmıştı. Duvardaki saate bakakaldı. O kadar uzun süre baktı ki gözlerinin yaşardığını yanğından bir damla süzülünce fark etti. Saatte bir gariplik sezdi. Duvardan yavaşça aldı. Tek kalem pilin takılı olduğu mekanizmayı incelerken bir kablo fark etti ve saati hediye eden arkadaşını düşündü. Büroya ilk geldiğinde yalnızlıktan dem vurmıştu; uzun uzadıya hayatından bahsetmişti. Geride öyle bir his bırakmıştı ki sanki hiç yaşanmamış bir hikaye anlatmış gibiydi. Acaba o olabilir miydi? Yıllarca bu saatin nereden geldiğini hatırlamayışının nedeni arkadaşının yalan söylemiş olması olabilir miydi? Evet; öyle olmalıydı. Sonra o temizlikçi; neden o kadar pahalı sigara içiyordu ki? Bir anda yerde bir izmarit gördü; oysa büroda sigara içilmiyordu. Şimdi her şey açık ve netti. Saati hediye eden arkadaşı da temizlikçi de “e” harflerini açık telaffuz ediyordu. Acele etmemeliydi.

Bürodan çıktı yalnızca kır pidesi ve çay satan köşedeki mekana yöneldi. Bir çay söyleyip; hava soğuk olmasına rağmen dışarıdaki masalardan birine çöktü. Nereden başlamalıydı? Temizlikçi, evet temizlikçi nereden çıkıp gelmişti. Bugüne kadar tüm işlerini kendisi gören biri neden ve nasıl böyle bir hizmet satın alabilirdi ki? Çayı getiren garsonun cep telefonu çaldığında; bir an elini montunun cebine götürdü. Oysa ki bu onun cep telefonu melodisi değildi. Peki neden elini refleks olarak cebine götürmüştü? Çayından bir yudum alacakken aklına eski cep telefonunun melodisiyle garsonun cep telefonunun melodisinin aynı olduğu geldi ve promosyon için bir temizlik şirketinin kendisini aradığını hatırladı. Nasıl da güzel bir gündü; vapurda karşılaştığı ortaokul arkadaşıyla o kadar güzel sohbet etmişlerdi ki tekrar etmek için sözleşmişlerdi. İki de mutsuz birlikteliklerini bitirmek üzereydiler. Ona bir çiçek almak için uğraştığı gündü; o promosyon telefonun geldiği gün. Günler boyu kaçamak sevişmeleri geldi aklına ve sonradan ortadan kayboluşu kadının. Yoksa? Hayır, canım. Acele etmemeliydi. Önce temizlik şirketinden başlamalıydı. Çay tabağına gereğinden fazla bozuk para bırakarak; açık internet cafe aramaya koyuldu. Temizlik şirketinin 7/24 müşteri hizmetleri olduğunu öğrendiğinde; telefon numarasını ivedilikle yazıp; internet kafeden ayrıldı. İlk bulduğu kontrollü telefonda, bas-konuş tuşuna basarak müşteri hizmetlerine bağlandı. Adresini verip; kendisine gönderilen temizlikçinin adını soyadını ve telefon numarasını öğrendi. İvedilikle kendisine verilen telefonu aradı; telefon çalmaya devam ederken açılmışçasına bir ses geldi :

“Sen Mesut’un neyi oluyorsun?”

Kesik kesik gelen çevir sesi devam etti; telefonu açan olmadı. Peki duyduğu bu soru nereden gelmişti? Çiçek siparişi vermek için telefon numarası aradığı günü yeniden hatırladı; temizlik şirketinden gelen telefonu ve orta okul arkadaşını... Vapurda karşılaş-tıklarında nasıl da birden bire iyi gitmeyen birlikteliğinden bahsetmeye başlamıştı ki... Yoksa? Hayır, canım. Temizlik şirketini tekrar aradı; bu sefer adeta uykuda olan bir ses yanıtladı:

“En-Te” temizlik şirketi; buyrun, nasıl yardımcı olabilirim?”

Bir an konuşmak için duraksadı. Telaffuzda yine o açık “e” ile karşılaşmıştı.

“Sensin!”

“Buyrun?”

Telefon kapandı. İnternet cafeye dönüp, temizlik şirketinin adresini öğrendikten sonra hızla istasyona yürüyüp trene bindi.

Pulmanda karşısında oturup gazete okuyan kadına baktığımı fark ettiğinde donakaldı. Oydu, orta okul arkadaşı...

Ona anlatmaya çalıştı:

“Bugün. Yok bugün de değil aslında dün. Yok yok dün de değil, önceki gün. Yürüyorum, önümde gölgem. Sağ tarafımda bir gölge gördüm. Yok yok, gördüğümü sandım. Yok sandığımı sandım. Sanki benim gölgem, onun gölgesine ateş edecekmiş gibiydi, mazgala bastım, bir silahın tetiğine basılmış gibi bir ses çıktı. Ve yalnızca bir şey, yok yok yalnızca şey...Aslında bir açıldı!”

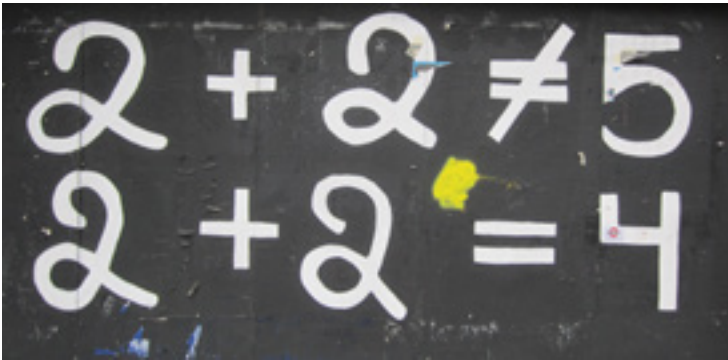
İzo treni, gece yarısından iki saat önce yani uzlaşılan zaman ölçüsüne göre saat yirmi iki’de Eng’ten kalkıyor ve İzo’ya gidiyordu. Her zamanki gibi ben ve o, yok yok biz; hayatımızda ilk defa o trene biniyorduk.

Trende pulman koltukların bulunduğu vagon bu mesafeyi alabileceğiniz yani Eng’ten İzo’ya en ucuz gidebileceğiniz vagondu. Her şey son derece olağan ve anlaşılabilir gözüküyordu. Ta ki o uzun boylu ince zenci gelip de oturduğu koltuğun kendisine ait olduğunu iddia edene kadar. Zenci, ısrarla biletini görmek istediğini belirtiyordu; neyse ki durum anlaşıldı ve zenci kendisine ait koltuğa ilişti. Yüzü bu vagona dönük tek koltuktan oturduğu koltuk ve yolculuğun son durağı yaklaşık 4 saat mesafedeydi. Orta okul arkadaşı kendisine anlamsız anlamsız bakarken; tren hareket etti. Belli bir yaşamışlıktan sonra konuşmak çok da anlam taşımayabiliyor. Karşısında oturan orta okul arkadaşı uykuya dalmıştı bile. Biletini görmek isteyen zenci, kendisinin hiç anlayamadığı lakin bildiği yabancı dillerle benzerlik gösteren bir dilde yanındakiyle diyaloga başlamıştı. Durmadan konuşuyorlardı, belli ki yanındakiyle henüz tanışmışlardı. Bu, eng’ten kalkan ve izo’ya giden trenin en ucuz vagonunda yüzü trenin gittiği yönün tam tersine doğru olan koltukta oturduğundan vagondaki herkesi görebiliyordu. Önce kendisinin biletini soran zencinin konuşmalarını anlamaya çalıştı; sanki kendisinden bahsediyordu. Acaba karşısında uyuyan orta okul arkadaşının bu konuyla bir ilgisi olabilir miydi? Yok canım, hayır. Bir anda çevreye süzerken vagondaki insanların birbirini tanıdığı sonucuna vardı. Evet, sanki belli belirsiz işaretler yapıyorlardı birbirlerine. Şimdi anlamıştı! Bu saatte trenin bu vagonunda bir soygun gerçekleşecekti. Ota okul arkadaşını haberdar etmeliydi. Evet, hemen arkadaşını uyandırıp ilk durakta atlama gerekiyordu. Vagonu gözleriyle taramaya başladı, vagona bulunanların çoğunun birbirleriyle olan ilişkileri sezilebiliyordu. tedirgin bir çift gözüne çarptı, onlarda muhtemelen durumdaki garipliğin farkına vardılar. Tam bu çifti incelerken başka biri gözüne çarptı, sarı kırçıl arası

saçları gözünde gözlüğüyle orta boylu bir adam... Arkadaşını uyandırmaya hazırlanıyordu... Zencinin konuşmalarından belli belirsiz birşeyler anlıyordu; kesinlikle kendileri hakkında konuşuyordu. Dil; bir çok dilden nüveler taşıyordu lakin neredeyse hiç birisi değildi. İlk duraktan hemen önce bilet kontrolörü vagona girdi; demin gözüne çarpan arkadaşını uyandırmaya çalışan adamdı kontrolör ya da ikizi... Şimdi daha da netti, az önce gözüne çarpan adam üniforma giyip vagonu kontrole gelmişti. O da bu işin içindeydi; sıkı bir soygunun ortasına düşmüştü. Tedirgin çift gibi başka kurbanları görmeye çalışıyordu. Sıradaki durağa çok az kalmıştı. Valizlerine göz attı ve tedirgin çiftin de hazırlandığını gördü. İlk durakta atlamalıları bu trenden. Derken aklına durakların bu saatte ki ıssız hali geldi; aslında soygun trenden durakta inince gerçekleşecekti. Tüm bunlar vagondaki kurbanları tedirgin etmek için tasarlanıyordu. Bu da o vagondan indirme planının bir parçasıydı. Kesinlikle gidip onlarla konuşması gerekiyordu; lakin tedirgin çifte dur diyemeden, çift trenden indi. Tren tekrar hareket etti. Çevresini yeniden süzmeye başladı. Tren penceresindeki yansımadan karşısında uyumakta olan orta okul arkadaşının tam arka koltuğunda oturan ve zenciyle birlikte trene binen adamın yansımadan kendilerini izlediğini farkettiler; durakta inmeyerek iyi yapıp yapmadığını dahi düşünenecek halde değildi; zira tehlike geçmiş değildi. Kendisine yakın tarafta hindu bir ailenin vagonu zeminine uzanıp uyumak için yer hazırlamasını izledi; yavaş yavaş herkes uykuya hazırlanıyordu ve zenci hiç susmuyordu. Yoksa; kendilerini uyutup enjeksiyon mu yapacaklardı? Bir taraftan yansımadan kendilerini izleyen adama göz ucuyla bakıyor bir taraftan vagondaki işaretlemeleri çözmeye çalışıyordu. Olası bir enjeksiyona engel olmalıydı; uyumaması gerekiyordu ve arkadaşından uyanmasını isteyecekti; arkadaşı hafifçe gözlerini açmasına rağmen tekrar uykuya dalıyordu, aceleyle sandaletlerini çıkarıp ayaklarını arkadaşının kalçalarına gelecek şekilde koltuğun arka koltukla bağını kesti. Zenci yine arada kendisine bir şeyler söylemiş gibi yanındakiyle durmadan konuşuyordu; hindu aile uyumuştur; artık vagona kurban olanlarla soygunu gerçekleştirecekleri ayırt edebiliyordu; takip ettiği o kadar çok insan olmuştu ki vagona; takip ettiğini anlamamalarının iyi olacağını düşündü; bir taraftan da ayakları sabit kaldığından uyuşmaya başlamıştı, cebinden güneş gözlüklerini çıkarıp optik gözlüklerinin üzerine taktı ve uyumaya hazırlanır gibi yaptı. Böylece hem onları takip ettiği anlaşılacakta hem de uyuduğu izlenimi verip ne olacağını görecekti.

Gözlerini açtığı anda öğleden sonra balkonlu yatak odasının penceresinden içeri gün ışığı vuruyordu; balkon kapısı kapalı, yatak dağınıktı. Aylar boyunca bu yatak odasında se-

vişmişlerdi; yıllar sonra birbirlerini bulmaları; kayıtsızca birbirlerine hikayelerini anlatmaları ve dokunuşları kadının iyi gitmeyen birlikteliğini neredeyse tamamen unutmalarını sağlamıştı. Sonra orta okul arkadaşı olan bu kadın aniden ortadan kaybolmuştu; ta ki onunla trende yeniden karşılaşana değin ve şu an tek düşünebildiği bu vagona geçilecek büyük soygundan onu nasıl koruyacak olduğuydu. Karar verdi; onu uyandırıp bu kadar süredir neden ortadan kaybolduğunu soracaktı. Zencinin konuşmaları yine tedirginliğini arttırdı; yolculuğun bitmesine ne kadar kaldığını anlamak üzere saatine bakacaktı ki saati kolunda yoktu. Gözündeki gözlükleri çıkardığında karşısındaki kadının gözlerinin içine baktığını gördü; onca sevişmeden sonra ilk kez böyle bakıyordu. Kadın, “e” harfini açık telaffuz ederek “Benzin kokusu alıyor musun?” dediğinde saatine bakmak için kaldırdığı kolu öyle havada asılı kaldı. Nasıl anlayamamıştı; kendisine saat hediye eden arkadaşının sevgilisiydi; o yüzden hiç bahsetmemişti ondan. Trendeki bu karşılaşma hariç her şey planlanmıştı. Arkadaşı; büroya saat hediye etmişti; oysa içinde bir dinleme cihazı vardı; vapurdaki karşılaşma tamamen tezgahı; onu heyecanlandıracak ve böylece temizlikçiyi rahatlıkla büroya kabul ettirebileceklerdi. Plan, tıkır tıkır işlemişti. Hatta bu karşılaşma bile planın içinde olabiliyordu. Bu trene defalarca binmesine rağmen neden bugün vagona bir gariplik sezmişti? İzo treni, yavaşlamaya başladı; tüm sesler canlılığını yitirir gibiydi; vagondaki ışıklar açılırken aniden keskin parlak bir metal tren camına çarptı. Uyandığında elleri sarılıydı, hastane pijamasının cebinden bir tren bileti sarkıyordu; koltuk numarası doğrudu; lakin başka bir isim yazıyordu. Yeni getirilen hastanın da elleri sarılıydı; hasta da pijama yerine mont vardı ve cebinde bir tren bileti. Bir diğeri daha geldi elinde şemsiye, cebinde tren bileti; bir yenisi daha sırtında hırka, cebinde tren bileti ve biri daha elinde kibrit çöpü ve de sehpa üç ayaklı...

esmer tanrılar

dün gece sana evlenmeyi teklif ettim
üst üste üç kere evet dedim sonra

yarı çıplaktım ve gözlerine bastırıyordum
tam tamına kara delik saydığım gözlerimizle
emindim bu sefer bu ölümün başlangıcıydı
yoksa ayna dahil anlamak tüm yok oluşları
sabahla açıklamak sığ bir yerde balıklamaktı
oysa en güzel düş boynundan akardı yukarıya
bir hazzın yayılış noktası olağandan fazlaysa ve
aşktan başka bir şey kullanmıyorsan o sıralar
yaydığı mutluluğun ilahi bir sonu elbet olmalı

güneşi tanımadık ama esmer ötesiydik
güzelliğimiz burada uzanıyordu

çırılçıplaktın ve pi'lerime saldırıyordun
hadi atletimi de çıkartalım yine de bitmiyordu
sayılarım, atom halt eltmış pi kadar kaygısız
ölüm cennetten ibaretti el ele kavuştuğumuz
ya allaha, tanrıya ya bu anlara sığınacaktık elbet
gerçek olanı tercih etmemiz bizim güzelliğimizi
en azından korkmadan var kıldık bedenleri
bedenleri var etmenin korku olduğu şeylerden
allah var olaydı beyaz olurdu, esmerler ne kadar güzeldi

dün gece sana üç kere evlenme teklifi ettim
kabul ettim, kabul ettim, kabul ettim.

Cemal Sultan Sureya

SİMDİ SEN GİDİYORSUN YA...
GAY.
KELLEN DURUR MU
O DA GİDİYOR
GİTSİNLER!

© MENELERİN KAHRAMANI SÖMRA ©

saatlerce oturduğu kanepede bir an olsun gerçek hayata dönmek adına kalkmaya yeltendi koca götü uyuşmuş okuduğu kitabın baş rolüyle kendini özleştirmişti.kendi özü hakkında klozete oturduğunda dahi düşünmemişti.zaten günü sıcak amerikan özentisi kahveler ve yeni tatlar denemekten sıçmayı pek de beceremiyordu.güneş kendini batmaya endekslemiş ve son demlerini yaşıyordu.kanepede tahta ve yaklaşık yarım asırdan önce kalmasının etkisiyle gıcırdadı.etraftakiler buna aldırmadı çünkü burada böyle şeyler normaldi ve insanların bunları önemsemeye değer bulmadıkları aşıkardı.yıllar önce onu büyük hayal kırıklıklarına uğratan ve kendi kendine hayal kırıklıkları yaratmasına sebep olanları düşündü bir an.geçtiği yolları,okuduğu okulları,iyileştirdiği insanları..gerçek hayata ani bir dönüş yapmıştı.oysa daha biraz önce oturduğu kanepeden koca poposunu kıpırdatmadan önce bir başkasıydı.peki gerçek hayata döndüğünde olduğunu düşündüğü kişi kendisi miydi yoksa başkalarının yarattığı mı?yıllardır vazgeçemediği sigarasından bir dal almak için uzandığında ellerinin kırıksıklığına sanki o bedeni yıllardır o taşıyormuşçasına ilkokulda okulla gittiği bir piyano resitalinde piyanistin ellerinin hızına ağzı açık bakakaldığı gibi baktı.ardından ne süredir aynaya bakmadığını her sabah ve gece yatmadan önce dişlerini fırçalarken aynanın karşına geçtiğini ama kendini ne kadar da merak etmediğini düşündü. babasından kalan belki bir asırı geçkin süre önce yapılmış kolundaki kahverengi biraz yıpranmış ve sayısı birçok insanın ömründen daha uzun vakte şahitlik etmiş saatin hala sol bileğinde neden olduğuna anlam veremedi manevi bir yükümlülük müydü yoksa sadece alışkanlık mı?uzun zamandır burada oturup bir şeyler içtiği için çişinin geldiğini fark etti,malamatının onu artık sadece çiş geldiğinde uyardığının farkına varmadan ya da önemsemeden.ölen karısı ona bir çocuk bırakmamıştı.dünyaya bir çocuk getirmenin gereksizliği ve zaten hastalığının da verdiği etkiyle ve bir doğumun onu aşık olduğu adamla geçireceği bir iki seneden mahrum edeceğinden buna karşıydı.ölümünün tarihi kesin olmamakla birlikte önlerinde beraber geçirecekleri eşi benzeri olmayan zamanlardan birinde olacağını bilen o zamanların genç adamı yaşından beklenmeyecek bir tavırla karısını olgunlukla karşılamıştı fakat içten içe ondan kendisine küçücük elleri ve meraklı gözleri olan bir oyuncak vermek istemediği için kızgındı.çok uzun zaman önce karsının ölümüyle bu durumu içinde öyle pek büyütmemişti lakin bu kanepede daha uzun oturmasına neden olanın o olduğunu düşünürdü ara sıra.çünkü eğer oynayabileceği bir oyuncak olsaydı burada kendini okuduğu kitapların baş rolleriyle özdeşleştirmezdi.içine düştüğü bu durumdan pek şikayetçi de değildi artık.yıllarca doktorluk yapmış ve beyazı çocukluğundan beri sevmemiş,kurtardığı hayatlar içinde karısının hayatı olmayışı ve karısının hastalığına çare olacak kadar iyi meslektaşlar edinmiş bu adam bu kanepede oturmuş sessiz sakince vakit öldürüyordu kendisiyle birlikte..

Ananem ben dedem

feriköyde pazartesileri perşembeleri
hangisinde kese denk tutmuşsa artık
dağılmış görevlerimizle giderdik pazara
şimdi baksan annemin annesinin yüzüne
deneyim deneyim okursun ıspanağın
her ne kadar türlü de pişecek olsa
en iyisini bulabildiğini, pırasa da dahil.

pek yemem hala sebze ve türevlerini
zaten matematiği de ileriye götüremedim
daha keyifli amaçlara hallendim kendimce
bol bol ekşi ya da çok tatlı bir meyve
bütün albenisiydi pazarı dolanma halinin
iki tekerli bez arabayı dışarıda tutarsak
bütün pazar bir pist edasında kurulmuşken
ağırlığı her geçen seviyede artan bir sürüş
işte benim görevim buydu, eğlenebilmek

kaybolmaktan korkacak kadar aciz
kaybolabilecek kadar aptal hiç
olmadım şükür.

ha dedemin görevi
arabayı eve sürdüğüm yerden itibaren sırtlayıp
oturduğumuz kata kadar taşımak değil sadece
en güzel mevsim meyvesini seçmek
ya da meyve seçmek ama hep en güzelini
bir de keseyi gevşetmek, büzmek, boş tutmamak

nasıl yaptığını öğreşecek vaktimiz olmadı
ama dedem öldükten sonra bir daha hiç
güzel bir mandalina yemedim
hiç.

kanalize olmaksızın

Şimdilik

yalnızlık sancısı
yaşadığının tanıkları olmaması ile
-benden sıyrılma gerekliliği-

ya da

kendi tanıklığının
zihninde bir yere varmaması ile
-benden sıyrılma gerekliliği-

açıklanabilirken açıklanamaz
devirdir, çünkü beyin ovaldir
bir ucu bir ucunla birleşir.

,bir orospunun bacaklarını düşün şimdilik
gerilmiş bilekten taa baldıra dik duruşu ile
-eteği sıyırma gereksizliği-
topuktan,

haz bir şeyi açıkladığından değil
apaçık olanı has sakladığından

şimdilik gerçek bu kadar
gerçek bu yeterli yarınlık

mutlağı oyalamak
keyifli oluyor
yarınlık.

kimse öleceğiz diye
hemen ölmüyor

şimdilik.

Öyledir çok olasılıklı

daha iyisidir
ya da daha iyisinin hayali
ve en iyisinin sonsuz düşümü
olduğu yerde saysa adını
cevaplasan adıyla işte olacağı
en fazla olacağı zamana denktir
yani sitemlerine eşit
acımaktan yoksun bıraktığın
daha iyisidir
ya da hayalinin bozucu
ve en gerçeğin bitmez yalanı

benle alıp veremediğin yok
senle alıp veremediğim
yok
ne karşılıksızlıktı ah nasıl özledik şimdi
yok
acıtan tek şey kumların acımasız
teni parçalamadan
ama doku doku acıtan
zamanla olan savaşı

sonsuz bir hayatta birbirimizi özler miydik?
o histir zamana bir an durmayı buyuran
hassiktir oradan

ki hüzündür
kum fırtınası
bedeni çürüten.

ölümün hayalidir
ya da ölümden daha hayal olan.

Kulak Memesi Üzerine

biraz fantezi yapmak gerekirse bu illa kurguyla ya da arabeskle sınırlanmamalı diyerek bir başka alternatifte yönelmek taraftarıyım. fantezi halihazırda düşünceye eşlik eden bir fakülte olarak kabul ediliyor fakat düşünceyi yönlendiren bir öğe haline geldiği vakit ortaya çıkan ürün “metafizik” diye yaftalanıyor. fakat fantezi alışılmış/kabul edilmiş olanın bir adım ötesine uzanan bir adım olarak düşünülürse önümüz biraz daha açılmış olur. hem zaten metafizik kelimesi de esasen fizikten sonraki kitabı tanımlamak için kullanılmıştır. artık bu kadar laftan sonra gönül raharlığıyla atıp tutabilirim.

çok basit bir soyutlama üzerinden başlamak gerekirse, benim nazarımda cisimleri iki boyutlu objelerden ayıran en dikkat çekici özellik cisimlerin benzer iki parçadan oluşmasıdır. bu benzerliğin mükemmel derecede simetrik olması gerekmiyor, fakat algıda simetriyi çağrıştırdığı doğrudur. yani ortadan bir cismi böldüğünüzde birbirinin aksi halinde tekrar eden iki parçamız olur. şimdi mekandan zamana geçişi sağlayacak vasıtalarından birine denk gelmiş bulunduk: tekrar. öyle ki bir yüzey tekrar ettiğinde göz yeni bir boyutu algılamaya başlar. yeni bir boyuta geçerken burada kastedilen yalnızca 6 adet 2 boyutlu yüzeyin uygun formda birleştirilip bir küp elde etme işlemi değildir. öyleyse konuyu örneklerle açalım.

cisim diye hayal edilen her şeyin bir arkası, daha da önemlisi yanları vardır. bir insan figürüne yalnızca sağ profiline bakıldığında bile onun bir sol profili olduğunu zihin kurar. zira insan bu anlamda bir cisimdir. ya da bir suratın önden görünümünün resmini yaparken onun kısmen simetrik olan sağ ve sol gözünü yanyana dizmek bile zihinlerde 3 boyutlu bir cismi çağrıştıır, 2 boyutlu bir resme bakılıyor olduğunun altını çizmek isterim. yani simetrik figürler 2 boyutlu olarak karşımıza çıktığında dahi algıda bir üst boyuta sıçranmış olur. bunun illa bir cismin resmi olması gerekmiyor. mesela escher in tablolarında tekrar eden simetrik figürlerin algılanmasında bir derinlik söz konusu olur. şimdilik mekan açısından baktığımızda ortaya çıkan sav şöyle olacaktır, tekrar mekana boyut katar.

zamanda tekrarı ritim olarak ele alabiliriz. fenomenolojinin meşhur bir melodi örneği vardır; bir melodiyi tek tek notalar oluşturmaz, yani melodiyi parçaladığımızda tek başına melodideki do notasını dinlemekle, si'den sonra gelen do notasını dinlemek arasında

Kulak Memesi Üzerine

büyük bir fark vardır. dolayısıyla melodide geçen do notasını anlamak için ondan önce gelen si'ye bakmak lazımdır vesaire. benzer durum tekrar eden notalar için de söz konusudur. do'dan sonra gelen bir do, ek başına dinlediğimiz bir do notasından farklı olacaktır, zira ardarda gelen dolar bir ritim oluştururlar. dolayısıyla baştaki do notasıyla, onu tekrar eden do notası aynı değildir. bu farklılığın sebebinin cisimlerdeki boyutlarla ilişkilendirmek mümkündür. öyleyse denebilir ki, müzikte tekrar tek boyutlu değildir ya da bir nota tekrar ettiğinde yeni bir boyuta geçmiştir. dolayısıyla tekrar eden cisimler ya da zamanların matematiksel olarak ifadesi $1+1+1+1=4$ şeklinde bir işlemden ziyade $1+2+3+4=10$. pascal üçgeninin kurulumu da bu şekilde olur. öyle ki yeni bir boyutun ifadesi pascal üçgeni üzerinden yapılabilir.

zamanı mekansallaştırmak ya da matematikselleştirmek kimi görüşlerde zamanın gelişimine geçmişine küfretmeye tekabül edebilir. açıkçası analitik bir tavırdan kaçınmam, fakat zamanın matematikselleştirilmesi algısındaki analitik kavrayışının eksik bir kavrayış olduğunu düşünüyorum. eğer buradaki matematik daha iyi anlaşılabilirse zamanı matematikselleştirmekte bir beis görmeye gerek kalmaz. dolayısıyla zamanı matematikselleştirmemeyi tavrı alanların aklındaki matematik " $1+1+1+1=4$ " seviyesindeki bir matematiktir. sırf bu anlamda bir matematiğe katılmıyoruz diye tüm matematiği çöpe atmaya, ondan korkmaya gerek yoktur. devam edelim.

mekanın olmadığı fantastik bir evrende tekrar zamanda tahayyül edilebildiği gibi, bunun tam tersi olduğu durumda, yani zamanın durduğu bir evrende "tekrar" kendini mekanda görünür kılabilir. Dolayısıyla her türlü koşulda ayakta durabilecek güce muktedir bir kavramla yeniden tanışmış oluyoruz. dahası, tekrar hem mekanda hem de zamanda oluşan tezahürüne bir örnek var ki verilmezse tüm bu söylenenlerin hiç bir anlamı kalmaz: "koro". iki benzer insan sesinin do notasını tekrar ettiğini hayal edin. bu örnek bana ister istemez çoğunluğun aznlığı sindirdiği bir demokrasi örneğini çağırıyor. keza bu anlayışa göre, bir düşünce başkaları tarafından onaylandığında, yani bir başkasında tekrar ettiğinde boyut kazanıyor ve gerçeklik payı artıyor. yani bir odadaki 10 küsur insan karşılarında duran elmanın yeşil olduğunu iddia ederken bir tanesi kırmızı olduğunu düşünüyorsa elmanın gerçekte yeşil olduğuna, kırmızı iddiasıyla katılan arkadaşın da renk körü olduğuna inanılır. sürü psikolojisi de bundan farksız değildir. dolayısıyla tekrar gerçeklik algısını dürter. yani üç boyutlu bir poligon iki boyutlu bir kareye göre daha gerçek olarak algılanır. peki neden ve bu algı içinde geçişebilme ihtimali var mıdır? bir satır aşağıya sevimli bir örnek koyalım ve bitirelim.

mesela, oldu olası durmadan aynı ritimde tekrar eden bir la notası olsun. bu la notalarının ritmi hiçbir zaman aksamadığı için, ve doğduğundan beri bu müziği dinlediğimden dolayı belki de bu müziğin varlığını fark etme olasılığım yoktur. yani bu öyle bir tekrar içerir ki, ne birlik, ne de gerçekliğin olduğu yerde ondan bahsedilir. bu tekrarın mekan-sal tezahürünü “nokta” olarak düşünebiliriz. noktanın gerçekte karşılığının olmadığı matematikçiler arasında söylenebilir. bu yaklaşım soyutluğunu vurguadığı gibi, noktanın üç boyutsuzluğuna da bir gönderme olarak anlaşılabilir. keza nokta sonsuzdur ve bölünemez, yani sonsuza dek sürüp gidecektir. dolayısıyla noktanın tekrarı söz konusu olduğunda, hem tekrardan kaynaklı bir derinlik söz konusudur ki bu artan boyut algısına bir göndermedir, hem de üç boyutlunun egemenliğine nazaran tek boyutlu olduğu kabul edilir, zira gerçeklikte işitilemeyen bir melodidir.

Dip Fırze

Orda olamayışımı tesis eden varlığıma hoşgeldiniz

Sayın db972

Bu elinizde tuttuğunuz kağıt # tarihinde sipariş ettiğiniz seks metnini içermektedir.

Kargo ücreti talep etmiyoruz, sebebine ilerleyen satırlarda vakıf olacaksınız.

İlerleyen satırlarda ısrarcıyız!

Konsept gereği daha samimi bir üslupla karşınıza çıkacak olmamız, söz konusu nesne ve öznede türlü değişiklikler meydana gelebileceğinin alametidir: kendinizi bırakın, dile aldanın.

Dikkat! Bu parmak basılan harfler vasıtasıyla iletilen ben bir mastürbasyon sebebi olabilir.

Fakat bu durumda zihnin ne ölçüde seviştiğin ben'ledir tartışılır. Zira benim yazdığım ben, senin zihninde senin kurduğun bir yazdığım ben'e dönüşür.

Jüpiterde üçüncü dereceden bir ben üssü kurduk, aynalar ve yarasalar olsun...

Bu satırda zile basılıyor ve kapıyı açıyorum.

Bana gönderilen zarf ve paketi aldıktan sonra gerekli formları imzalıyorum.

Yeterli miktarda bozuğum olmadığı için evimin para üssüne yöneliyorum.

Fakat bir satır duraksayıp, kedi dışarı çıkmasın diye kapıyı kapatmam gerektiğini karşı tarafa açıklamak zorunda kalıyorum.

Karşı taraf pis pis sırtmaya devam ediyor ben de ona yavaşça bakmaktan kendimi alamıyorum.

Karşı taraf sol dirseğimden beni kavradığı gibi onu içeri atıyorum.

Bizim mesleği üç kuruşa icra etmiş bulunduğum nadir satırları aşılıyor ve böylece mümkün oluyor kargo ücretinden muafiyet...

Muhtemelen seninle nasıl seviştiğimi anlatan bir yazı bekliyordun. Ayrıca otuzbirlik malzeme de içerilmemiş. Fakat tam da okurun ete kemiğe bürünerek metne dahil olduğu vakit, yazanın okuruyla dalga geçtiği satırlara tekabül etmez mi?

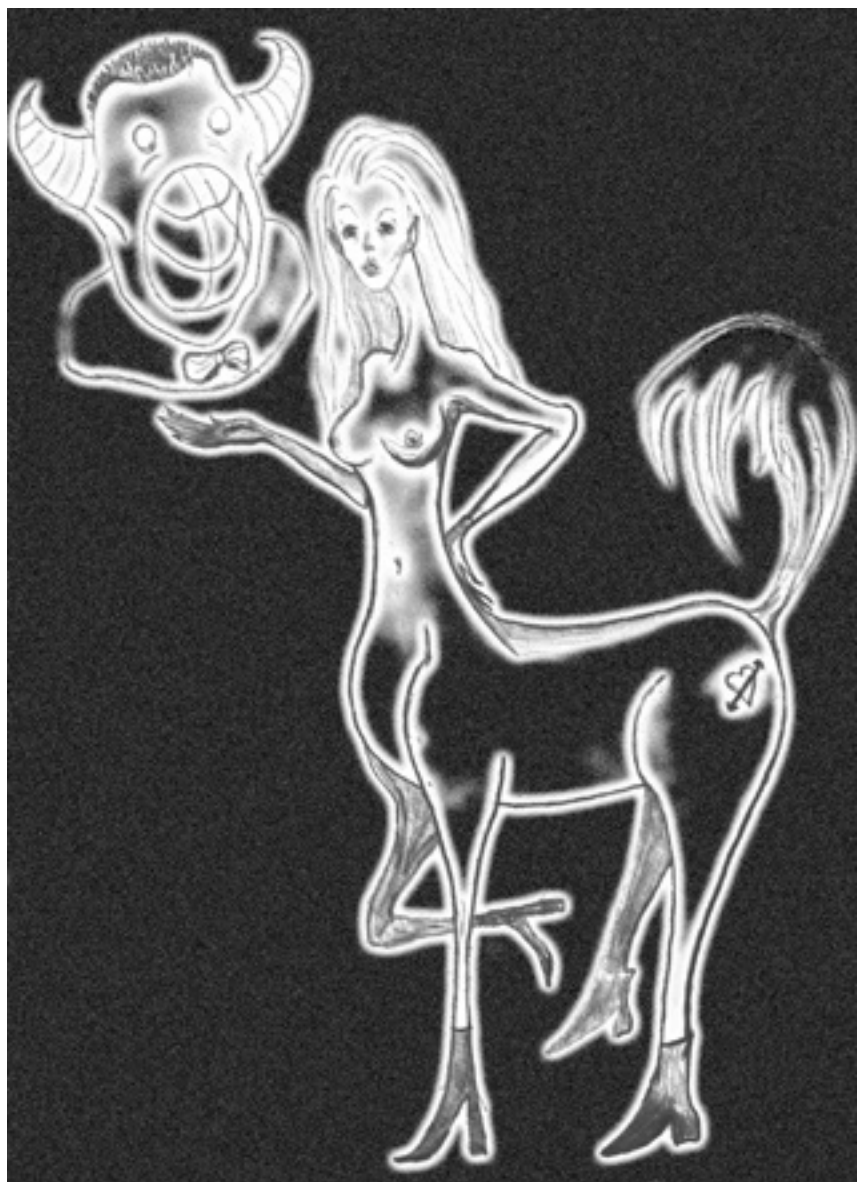
Daha sonra zeytinyağcı çocuk şapkasını kafasına geçirerek görüşmek üzere merdivenlerden aşağı sallanır... Varsın cebinde üç kuruş bulunmasın.

Buraları asi edepsiz ve aykırı mektuplar ltd şti elemanlarının spoylra karşı yürüttüğü mücadele gereğince (sondan okuyan olur diye) boş laf, lakırdı, at ve geyikle doldurmakla yükümlüyüz.

Mesela bu satırdan at akıyor.

Yakaladın mı?

Saçları sarı ve omzundan henüz düşmüş uçlarıyla aynadan kendisine bakarken o nar kırmızısı dudaklardan gözünü alamıyordu. O dudaklar az önce başka dudaklar için açılmış ve diller birbirinin ucunda bir anı arzulamayı bitirir gibi kavuşmuştu. Üzerindeki elbiseyi yüzlerce ya da binlerce defa çıkarsa da hatırlayacak halde değildi. Yalnızca tam ıslanmamış vajinayı nasıl emdiğini, Venüs tepceğine nasıl dilinin ucuyla dokunduğunu hatırlıyordu. Bir başkası köprücük kemiğini onun nar kırmızısı dudaklarında tutuyordu, köprücük kemiğini daha da açığa çıkarabilmek için yüzünü öbür tarafa

çeviren bir başkasının kaburga kemiklerine sırasıyla dokunuyor ve kaburga kemiklerine sırasıyla dokunulan her bir paralelde hemen yanındakinin kalçasına doğru gidip geliyordu penis. Üzümler masada, şaraplar kadehlerdeydi. Müzik, olabildiğince duyum eşliğine yakın ve arada su molası ya da mutfak molası dışında buradaki insanlar bir vücut olabilmeyi, bedenleriyle ve ortaya koydukları kişilikleriyle barışmayı başarmış gibi gözüküyorlardı; belki de başarmışlardı. Bir veya birden çok insanla sevişmenin nesi kötü olabilir ki? Sahip olmak. Biri ya da bir şey üzerinde hak iddia etmek. Kendi üzerinde hak iddia edilmesi. Sahibe sahip olmak. Her şeyin, herkesin bu biçimde olması...

Tüyleri diken diken boşalırken bir şey hatırladı. Neden tüm bu insanlar ve anlar ve de anılar, bir yerden tanıdık geliyor? O kadar aşık ki tanıdık olmak; bunca farklılığa rağmen...

Uyuduğunu düşünmek, uyurken düşünmek ve de en neme lazım olanı düşünürken uyumak ve düş.

Saçları yalnızca parlıyordu; gözlerindeki ışık sıkıldığı bu hayatta yalnızca serüvenlerin ve serüvenler için kiskanmanın; kiskanmak için sahip olmanın ve sahip olmak için feda edebilmeyi göze almayı anlatıyordu... ve nedense tanıdık olmak bir önceliği zorunlu olarak var etmediği durumda ne bir tanıdıktan ne de öncelikten söz edebiliriz. Bir şeyin sahibi olmak gibi bir öncelikten mesela söz edemeyiz, etmiş bulunduk.

Ne zaman yalnız kalınsa, yani biz ne zaman okuyup bakmayı unutacağımız raflara kaldırsak saatleri, saman yaprakların kokusu sarhoş eder gece yarılarını. Gece yaraları ki gitmelerin dümdüz taranır saçları. Soğuk rüzgarlara yer etmiştir her teli.

Gitmek ne içindir? Devrilen saatleri altımıza yol yapma isteği, sarsar içinde kalmalık konutlar yaptığımız koca şehri

Yalnızlığın kabullenişine eğilirken başım, ellerin bir bir çoğullaştırırken geniş zamanlı cümlelerimi, çalgılar çengiler çoğalır. Gitmeler, diyorum, gitmeler kalıp kabullenmeye fırsat bulamadığımız her anın endişesini kabullendirir. Kabullenişte korku da sakinlik de tanıdık.

Gitmeler, diyorum, pasaklı kız çocuklarının saçları gibi yollarda.

Güneşini gece düşündüğümüz

aşklarının sesi kulak tırmalayan kadınlar tüyelerini yoluyordu

bir tanesi aynayı hiç fark etmeden kırmışlar dedi

olur mu hiç pencereden katılanlar selamını kodu

ay ona bakıyordu

ay ona bakıyordu ama doğuran gündü

bir gün öncesinde kadınlardan, erkeklerden ve kadınları seven erkeklerden nefret etti

insanlardan ümidi daha sonra kesecekti - çünkü artık böyleydik

yer yarıldı ve tekrar tekrar sordu

“bilmiyorum” tepeden inme bir cevaptı

bir nefes daha

bir nefes daha öncesinde çırağın yolladığı pastan sağa dönecekti teker

ve kaptığı pastan çığlıkla tren

belli ki hepsi bu anı bekliyordu

ay buna bakıyordu

ve sessiz harfler hep bir ağızdan irkildi

Hötöbozuntusu DAVID BOWIE hepten sapıttı

David Bowie, böhörlük taklaci olarak, mangre katanan bir şarkıcı. Dikkatli içkiçmek ve gaznelerde kendinden baharın için, kadın müessesı gıyırer, sıradaki boyu köpüne sokuyor. Ama herşün yaptığı son şakılaban - ik müfetti çüden çıkardı, David Bowie, son kusarına yundığıyasa fide görüştüğü - gıh yapma balonları bakıp çıktı. Balonlarının 8 - 10üne ayırıldı kase el, şırtıyapı. Kendi elerini 10 elerin ünarına koyup, durmadan balonları süzükte, Kaseyini tıziyen kuzlar şarkıcının durumunu fena halde şar - labılar, "Burak artık bu namakları. Şarkı söyler bile" diye her her bahardılar.

Feminizm (Feodi Taylor)

Dünyası:

1.000.000

ÖNE ÇIKANLAR

Feodi TAYYOR Bana Sor

Dünyası:

300.000 görüntülenme

Feodi Taylor-Neytiyin Sen Yoksun Ege

Dünyası:

400.000 görüntülenme

Obama ile senin Matt George Bush and

Tony Blair says Noam Chomsky

Dünyası:

300.000 görüntülenme

FEODİ TAYYOR-herşeyi bitirdik

Dünyası:

1.100.000 görüntülenme

Feodi Taylor Vaziyetinde Vana Var

Dünyası:

444.000 görüntülenme

Feodi Taylor - Üstünak buluyorum

Dünyası:

600.000 görüntülenme

Kadıköy çarşısına girdi.köşede bir tane oyuncak satan dükkan vardı.

vitrinde bi tane şey gördüm patrick içeri girdim.

adama

sünger bobun şeyi ne kadar dedim?

adamda

30 dedi

sonra ben böyle gülmeye başladım

abi dedim hani şeyden kastım arkadaşşı

hangisi 30?

büyük 30 küçüğü 15 dedi adam da yarıldı

toplucu yarıldık

adam da kusura bakma şey mey dedim arkadaşını

kastediyodum.

siz de yani çat diye anladınız helal olsun

teşekkür ettim iyi seneler dedim

BİAT PARADİGMASI

Şipoviç bir şubat sabahı kardeşini vurduktan sonra tundraya kaçtı.Otuz yedi günün sonunda yanıma geldiğinde arındığından bahsediyordu.Ben,saçlarının kokusuna henüz bağlandığım kadının gidişine ağıtlar yaktığım zamanlarımı yaşıyordum.Şipoviç,beni bağışlandığı kuzey ormanlarına götürceğini söyledi.itiraz etmedim.

İnsan ırkının doğduğu şehri terk etmesi garip tecrübedir.Zihnimiz,hissimizde dönüş ihtimaline yer vermez.Evden uzakta geçirdiğiniz yeni gecelerin ani uyanışlarındaki garipliği yaşamak yabancılığın şartıdır.Yabancılığımıza inandığımız o zamanlarda,soğuk ve tozlu şehre ulaştık.Boğuk bir bürokrasi mabedinde,resmiyetin soluğunu göğüsleyip Mikhail İvanov'un odasına girdik.İvanov,ifadesiz ve nasırlı suratına hiç bir anlam yüklemeyen bizi reddetti.Şipoviç,asilere layık bir teşebbüsle karşı çıktı:

-Yoldaş Seyidev,sizin bize yardımcı olacağınızı söylemiştil

İvanov'un bembeyaz yüzünde,pek acayip sözler duyan memurlarinkini andıran bir ifade oluştu:

-Seyidev iki hafta önce hain ilan edilip asıldı.

Bütün beynim,vücuduma yetemeyip uyuştı.Şipoviç ağlayan sesiyle çınladı:

-Siz yoldaş! Yanıldınız!

Şehrin eski istasyonunda,donmuş trenin dibinde bir şamanla tanıştım.Beni kurtaracağına söz verdi.Tütsü kokulu,loş evinde üç gece kaldım.Fakat şaman,ruhumu bulamadı.

Tekrar yola çıktık.Varacağımız yerde bir daha hiç içemeyecekmişiz gibi bütün tütünü sardık.Tundra,yıkılmış,heyecansız akan kanı kalbinde duraksamayan yeni zamanın ihtiyarlarını ve bizi,tabiatı örten nefesiyle sarmaya hazırdı.Fısıldıyordu.

Tundranın ciğerlerimi yakan soğuşunda,çekilmiş derimi karla ovarak ilerledim.Kanımın çekilmesinden ve Şipoviç'in gözlerinin küçülmesinden anladığım kadarıyla,dünyanın sonsuz uçurumu barındıran uç noktasına vardık.Önümüzde karaltılar halinde yükselen köyü geçtiğimiz an evrenin boşluğuna düşecektik.Emindim.Köyün,kar fırtınasından kesik kesik görünen,donmuş topraktan sokaklarında kimse yoktu.Sadece bir bacağı kasıktan kesilmiş genç adam,tam meydanda bastonlarına dayanıyordu.Bizi evine götürdü. Her gece uyanışında,olmayan bacağı yerede görememenin aniliğinden bunalıyormuş. Her gün aynı yabancılığı yaşamasına neden olan barut, öfkeli babamız devletin,aşarı çocuğu orduya aitmiş.O öyle söyledi.

Henüz,sabah,aydınlığına ulaşmadan yola çıktık.Daha da kuzeye doğru,boşluğun sırrına ermek arzusuyla yürüdük.Fakat şaşkınlığın ürpertici etkiyle sarsıldık.Fırtına birden dinince iyice küçülen gözlerimiz,çiy kaplı ,yemyeşil bir çayırın parıltısıyla kamaştı.Tek beyaz tane kalmamıştı.Halbuki sadece fırtına dinmişti.Fakat anlamak zor değil.Dünyanın işleyen düzenine küfrettik,hepsini reddettik.İnadına kuzeye kaçtık.Alnımız parçalandı yine de durmadık.Tüm bunları hatırlayınca çayırda ürkmeğe başladık.Acele ile karşımıza tel duvarlar çıktı: -ASKERİ ALAN-

Sonrası karanlık.Nasil sarhoş olduk bilmiyorum.Neler yaşadığımızı hatırlamıyorum.Saatlerin zapt edemediği tanımlara göre içinde bulunduğum zaman dahilinde,devasa bir kalenin aydınlık zindanındaydım.Alabildiğine yüksek,alabildiğine geniş ,penceresiz ama aydınlık zindanda,ben Şipoviç ve daha bir sürü esir,çırılçıplak bekliyorduk.Esirlerin çoğu,elleriyle olabildiğince çok yerini kapamaya çalışıyordu.Şipoviç ise yüzüme dahi bakmıyordu.Zindan,yağlı ve küflü mermerlerle kaplı.Zindanın diğer ucunda,uzun boylu bir adamın zıplayarak erişebileceği yükseklikte korkuluksuz bir balkon uzanıyor.Oysa hepimiz ufak tefek insanlarız.Hepimiz öksüren insanlarız.Balkonun diğer ucu kapısız bir odaya açılıyor.Şipoviç,ben ve bir kaç esir,hiç konuşmadan,odayı rahatça görebileceğimiz alana yürüdük.Odayı,ayrıntılarıyla görebiliyorduk.Koyu renkli temiz kumaşlarla dolu görkemli bir yatakta despot,bir kadınla sevişiyordu.Birazdan tırnağıyla yırttığı yerden sıcak kanımızı fişkırtacak adam,sıcacık odada bembeyaz bir kadını gülmekten kendini kaybedeceği alemlere karşılıyordu. Bizim izlediğimizi biliyor olmalıydı.Bu,ölümümü zorlaştıracak mı bilemiyordum.Şipoviç hala yüzüme bakmıyordu.Alışıldık keyifleri gıcıklayacak etkideki hafif klasik müzik bize vahşeti çınlatıyordu.Katilimiz hala kadını zarif hareketlerle seviyor,ben ise gittikçe daha çok üşüyordum.

Bir anda kalbim,damarlarıma taşıyamayacağı ağırlıkta irin pompaladı.Çıldırıyor olduğumu fark ettim.Yakın zamanlarda,zarif kadınının iklimindeyken unuttuğum tüm öfkem bedenime doldu.Çok meseleler hatırladım.

Bütün yeni zaman piçleri,bütün soğuk demir yetkilerinin sahipleri,bütün kaldırım orospuları,bütün tuvalet sürüngenleri,bütün kötü niyetli orta yaş kadınları,bütün tahta masalar,bütün küfretmeyen gamsız piçler hepsi tam karşıma dikilmeliydi! Derhal! Vücudumu biraz da olsa canlandıran tüm öfkem,beni çıldırmaya teşvik ediyordu.Bilincim biraz yerleşince,aceleyle gücümü toplayıp Şipoviç'e vurdum.Beni tutmasın diye.Koşabileyim diye.En azından bir şerefsizi alnından vurabileyim diye.

Biat Paradigması

Hareket etmesem ölecektim.Balkonun altına koştum ve zıpladım.Öyle hoyrat zıpladım ki iki ayağımın üstüne düşemedim.Koşarak geri döndüm.Bir esiri tüm coşkuyla yumruklamaya başladım.Tepki vermiyordu.Burnumu burnuna bastırdım:

- Beni sırtına al.Sakın devrilme.Ayağımla omuzlarına basacağım.

Hiçbir tepki vermedi.Sırtına çıktım,ayaklarımı koydum.Yalpaladım ama düşmedim. Adam ayağa kalktı ve zıpladım.Parmaklıksız balkona tutundum,kendimi yukarı çektim. Despot,beyaz kadını öpmeye devam ediyordu.Beni duymamasına imkan yoktu halbuki. Yaklaştım.Yatağa bir adım kala durdum.Bu bir çeşit rüya mıydı! Oysa kokularını duyabiliyordum.Hemen aşağıdaki küf kokusundan eser yoktu.Daha ziyade yanık kokuyordu. Despot,antik Romalı bir aziz gibiydi.Çınlayıp duran ses,kutsal müzik vasfına ulaşıyordu. Kafamı aynaya çevirdim.Despotun,aynanın önüne çıkardığı pantolonuna ve kemerine baktım.Kemeri söktüm.Despot hala öpüşüyordu.Üzerine çullandım! Sıcağını hissettim: Gerçekti! Çırpınmaya başladı ama kemeri çoktan boynuna dolamıştı.Sıktım.Vahşi bir hırs ile daralttığım boğazından sıyrılabilen küçük hırıltılar,çırpınan bedeninin son takati gibiydi.O arada hiç kıpırdamayan kadının bakışlarını yakaladım.Çok davetkardı. Hiç paniklememişti.Kemeri derhal gevşettim.Despot,olduğu yere çöktü,sonra kendini yataktan atıp nefes almak için çırpınmaya başladı.Kadına yaklaştım.Uyuşturucu etkisinde kokuyordu.Başım delice dönüyordu.Bilinmeyen bir efsunun etkisindeydim.Kadının burnunun ucu pembeleşmişti ve dudakları da küçücük burnunun tonunda pembeydi. Saçları sarının en açık tonundaydı.Öyle ki beyazla ayırt edilemezdi.Gözleri parlak cam mavisiydi.Ama kadın,insanüstü uzuvlarının birleşiminden daha fazlasıydı.Tinsel belirsizlikle yüklüydü. Çıplak vücuduma değen çıplak vücudunun sıcağı her saniye öfkemi emiyordu.Hissediyordum.Saçlarının arasında sesini buldum.Kendime çektim.Hiç tepki vermiyordu.Sadece ömrüm boyunca kölesi olmayı kabul edebileceğim şahikayla gülümsüyordu.Fakat,zihnimi,üstün bir varlığa teslim etmemi engelleyen 'başka'lar vardı. Sonra anlayıverdim; gayet sıradan mahluklara ulviyet yükleme sanatına ehil olunca yani aşık olma çaresizliğine ulaşıncı,zihnimizde,kainatın mükemmellikleri kurban ediliyor. Kollarımın arasında,evrenin en karşı konulmaz yaratıklarından biri gözlerime gülümsüyor.Yanımda hala nefes alabilmek için kıvranan bir despot var.Beyaz kadın,kendini bana sunuyor.Ben başka birinin,gayet alışıldık başka bir kadının tesirini şu dakikada dahi hissediyorum.Beyaz,beni kandırdığını sanıyor.Despot ağır ağır doğruluyor.Müzik,en ağır cinayet konçertosuna başlıyor.Kemeri ,kadının,elimdeki sesine,saniyenin aniliğinde bağlıyorum.Beyaz kadın,şaşırtmanın en ağır evrelerini yaşıyor.Bu sefer ben gülümsüyo-

rum.Kemeri sertçe sıkıyorum.Boynu anında kopuveriyor.Kafasından ve gövdesinden kuş boku akıyor.Despot,kendini yere bırakıyor.Tırmalayan bir tizlikle,acı dolu bağırıyor.Evrenin tüm gerçeğini zapt etmenin sarhoşluğunu tadıyorum.Bir yenilmiş olarak geldiğim bu zindanda evreni zapt etmiş olarak ölmek istiyorum.Yerde yatan despot,soğuk:o da ölmüş.Evrenden tek bir isteğim kaldı:filtresiz sigara.Zaman,saatlerin hükmünden çıktı.Yataktaki kafada,bir ölü suratında korkunç duran ifadelerden var.Ruhunun son çırpıntısından kalma bir ifade.Kaşları,şaşkınlığın tesiriyle kasılı kalmış;dudaklarında,sebepe aramaksızın ürküten dehşet gülümsemesi var.

Aynı kemeri balkondan,Şipoviçe uzatıyorum.Tek hamlede onu da bu kanın içine çekiyorum.Şipoviç'in gözleri dehşetle açılmış,bir sallanma nöbeti etkisinde,sayıklıyor.Dua okur gibi.Odanın diğer kapısından,hiç konuşmadan çıkıyoruz.Koridorda arkama bakıyorum.Şipoviç,koşmaya çalışan topallar gibi sekiyor.Kimse bize mani olmuyor ancak etraftaki,her yerdeki,ağır mistik koku kayboluyor.Her şey maddeye iniyor.Madde,artık çıplak gözle görebildiğim ışıklı parçacıklara dönüşüyor.Şürsel afyon uykularının bitiminde karşıma dikilen,kuru,şekilsiz,tatsız dünya yaşamını mı buluyorum,kan rengi yosun kaplı kale koridorunda.Hissedebilme yetimin merkezine bir çeşit katalepsi nöbeti tesir ediyor gibi.Büyük dış kapıyı açıyorum.Karşımda uzun sakallı,esmer bir adam buluyorum.Sebeatsız ve ölçsüz şaşırıyorum.Beyaz kadının şaşkınlığını unutturacak cinsten şaşkınlığım.Şipoviç'e dönüyorum: elinde silah var! Şakağıma dayanmış.O an Şipoviç'in,aşağıdan beyaz kadına nasıl baktığını hatırlıyorum.Beyaz kadının sessizliğine yüklediklerini buluyorum.Şipoviç'in elinde silah var.Şakağıma dayanmış.Nokta.

NEVROTİK GÜNAHLAR

Sabah olunca hiçbir şey değişmeyecek
Küfürden sarkıt
Seyrek dişlerinde şarapçının
Ve Tarlabasında duman

Göğsü ovuşturmuş fesleğen kokuyor
Halbuki saçlarında ilaç ağırlığı
Kalbinin çirpinişi parmaklarımda
Küçük bir kuşu tutar gibi

Hiçbir sessizlik bu kadar çınlamamıştı!

Sirke kokan sunağın soğukluğunda
Saçlarını yıkayacaklar sabunla
Bunlar anatomi çiçeğim
Ve biz parçalanacağız

Ulaşamadığı baharın pisliği
Zihnime tesir ederken
döküyor avucuma
Frengiden burnunu
Paspas altı fareleri kemiriyor
dudaklarından kopanları

Partizan efsunuyla kararacağız
Cumba altında pezevenkler
Kontrolden çıktı
Üzerlerine boşalıp kusacağım!
Düşünürken kafatası kemiklerim çatlıyor
Eklemlerim patlayacak
Zapt olmak zor
Biri dişlerini kırıyor gecenin sıkıntısından

Eski zamanlarla karşılaşıyorum
Dar yankılı merdivenlerde
Genzimi yakıyor
Kevaşe sakızının tadı

Bedenimi bastırduğım isterik bakışların
Altında katalepsi nöbetleri
Yıkım zamanını hissediyor
Kaos yakıyor kulağımı
Boğazımızda katran gözlerimizde uyku
Bazen fırdan konuşuyoruz
Kadıköyde
Bira için akşamüstünü kollamak
Bir başka zamanları

gözlerinde daha kırmadığı şarab şişelerinin parlaklığını taşıyan
kızılçık şarabı kızıl saçlara sahip güzel kadın
sen sırf dudaklarındaki vişne tadından ötürü
bazen vişneli şarabla karıştırılabilirsin
ama kızılçık şarabının tadını bilen bilir
yani korkuya mahal vermeye gerek yok
korkuyu mahalle aralarında bırak
seksek oynayan kızların kırmızı topuklu ayakkabılarının topuklarında
erkeklerin ortadan ikiye bölünen kauçuk topraklarında
korku en çok mahalle aralarına yaraşır
öyle elm sokağı sakinleri falan değil
mahallenin muhtarlarını da nostajiden öteye salma
mahalleleri en iyi Atilla İlhan şiirlerinde bulacaksın
koca istanbulda böylelikle hiç kaybolmayacaksın
ama tarlabasına sakın uğrama
gerçek yüzüne çok sert çarpabilir
sonra o mavi ünlü yağmurluğun falan yok senin
sen baştan aşağı kızılsın
kaşların kömür karası
maden işçilerinin ölüm anıtı
New Yorktan daha soğuk bir yer varsa
ellerindir sen ellerini ısıtmaya bak sıcak kupalarla
ne aralıkların sonu var
nede sabahın dördünde bizim kadar acı
Cilinton caddesi şapkalı adamların bulanık rüyası
sakın uyandırma şşşt sus ve yağmuru dinle
bu şehre güneş yağarken sen yağmuru dinle

Bay Pisuar

son sigaranı öldürdüğün baban için yak
ama unutma her yeni adamda babanı bulacaksın
o yüzden ıslanmaktan korkma
insanda ıslanınca köpekler gibi kokar
köpekler gibi yalnız öleceksek eğer
boşver
ıslanmana bak her şey geçer
trenler geçer dolmuşlar vapurlar
bu şehrin ortasından her şey geçer
herkes gider sen ıslanmana bak
şemsiyelerini bir silah gibi kullanan insanlardan korkma
üzerlerine yürü onların
kalabalığın gözlerinin içine bak ve yürü
onların gözünde kendini göreceksin
onların yüzünde büyük bir hüznü göreceksin yüzlerine yürü
yüzlerinde Freud'un mektuplarında bıraktığı mürekkep lekelerini göreceksin
ben ise sana bir mektup bile bırakamıyorum şimdi
bil ki Hitler yahudileri yaktığında hiç üzülmedim
ama yine ben aynı ben Hitler kitapları yaktığında çok ağladım
ve Freud Viyanayı terketmek zorunda bırakıldığında
inanır mısın nefessiz kaldım
uykularımdan bir türlü uyanamadım
belkide sırf bu yüzden
her yatağın baş ucundaki komidinin üzerine
bir şiir bıraktım kaç duvarla komidinin arasına sıkıştı bilemem
kaçı yırtılıp atıldı kaç saklandı kaç sahiplenildi
hiç numaramı yazmadım tekrarı olsun istemem
tekrarı sadece şarkılarda severim
o yüzden şimdi birazcık susta
Cohen dinleyelim

Beyaz

Boş bir sayfa;
Olduğu kadar hayat,
Kapasite kadar düş,
Cesurluk kadar tehlike,
Mükemmellik kadar öfke.

Deneme

Tanımadığın insanlarla asansöre doluştüğün an
O bekleyişte herkesin bir an önce kapının açılması,
Çıkıp gitme istenci
Rahatsızlık, bakışlar
Havasızlık, boğuculuk
Çünkü insanlar rahatsız edicidir.
Yabancı olduklarında,
Konuşmadıklarında,
Çok konuştuklarında,
Sustuklarında,
Baktıklarında,
Rahatsız olduklarında,
Çok rahat olduklarında,
Dövüşmek istediklerinde,
Sevişmek istediklerinde,
Çaldıklarında,
Çok iyilik yaptıklarında,
İlgilendiklerinde,
Umursamadıklarında.
İnsanlar irite edicidir. Bir yaratılış denemesidir.

Ve o gün

Ve o gün herkes karşımda durup
-meli -malı'ladı.
Kar taneleri şeklinde düşünürken
Güneş kedinin tüylerini aydınlattı.

Duruyorum
Bakıyorum
Sessizim
Ve herkes nasıl oluyorsa
Yaşamaya devam ediyor

Ben ölüm tehditlerini kendimden alırım.
Ve uzun saçlı çocuk "Hızır olun!" diye bağırdı.

Bok Rengi Ojem

-Ojem çıkmıştı.
İşaret parmağında ki bok rengi ojem
Her şeyin olduğu ama rengini almadığı
Dürüst ojem

BU, BU ve BU

En çok şaşırdığım ve içerlediğim noktalardan biride kandırılmaya ne kadar uygun ve istekli olduğumuz.

Biri çıkıp 'bu yüzyılda olması gereken bu, yapılması gereken bu, sahip olunması gereken bu' diyor ve biz bunların hiç birini sorgulamadan doğru kabul edip, ömrümüz boyunca akıl hastaları gibi kusursuzca, eksiksizce, kendimizi yıpratarak, yorarak, üzerek ve isteklerimizden vazgeçerek en iyi şekilde yerine getirmeye çalışıyoruz. Kime göre, neye göre söylendi bunlar, neye göre doğru kabul edildi, benim doğruma uyuyor mu? Bunlarla ilgilenmiyoruz.

Bütün zamanımızı yapmamız gereken, gerektirtilen şeylere ayırıyoruz.

Başaramadığımızda dünya'nın en mutsuz insanı oluyoruz, başarısak en mutlu, en başarılı, en iyi, en doğru, en en en, olduğumuzu düşünüyoruz ya da sanıyoruz. Bu mutluluk daha yeni başlamışken birisi daha da iyisiyle çıka geliyor ve başladığımız yere geri dönüyoruz. Kendimize kızıyoruz, suçluyoruz, mutsuz ediyoruz, yalnızlıklara gömülüyoruz. Sonra güç bulup tekrardan başlıyoruz, yükseliyoruz, gidiyoruz gidiyoruz ve bum. Daha iyisi yine karşımızda.

Böylece hayatlarını hayali problemlerle geçirmiş, çevresinde olanlardan bi haber, isteklerinden alakasız şeylerle uğraşmış, üretmemiş, hiç bir zaman mutlu olamamış, rahatlamamış, sürekli yarış içine sokulmuş insanlar olup çıkıyoruz. Ama en acısı bunun bir döngü olduğunu, en iyinin sınırlarını belirleyenlerin her zaman kazanacağını, planlanmış ve başkalarının yararı için zararımıza kurulmuş bir oyun olduğunu hiç bir zaman anlamıyoruz. Sistemin kölesi oluyoruz.

SATILIK RUHLAR

Çizgi filmlerde, masallarda, bazı filmlerde konu alınan; dünyayı ele geçirme, zannedildiği kadar uzak değildir. Tam da şuan fark edilmeden yapılan, ince ince planlanmış akıllı adamların üzerimizde kurduğu otoritedir, sistemdir.

Peki nedir sistemin bizden istediği? :

Doğun, tek serbest olduğunuz konu bu.

Sonra çalışın ama nasıl, tabi ki bizim uygun gördüğümüz şekilde, bizim yararımıza. Neden mi bizim yararımıza? E biz aynı dinden değil miyiz? Seni düşünüyorum ben dinine sahip çıkıyorum ne de olsa.

İtaat edin, güç sahibi olun ama öyle o kadar da çok değil, bizimkini geçmesin, bizi sorgulamaya falan kalkmayın, alt tabakanızı ezin.

Sonra alın. Alabildiğiniz kadar alın, tüketin. Hem sizin içinde güzel bir şey bu benimde seni yönetmek için paraya ihtiyacım var değil mi? İşte bir taşa iki kuş.

Ama yapıp yapabileceğin en büyük hata düşünmek olur sakın ha kendi başına düşünme, bizim senin iyiliğin için kafana ördüğümüz çarkın dışına çıkma, bize hizmet et, gerekeni yap.

Sonrasında ne mi geliyor dersin? Artık gönül rahatlığıyla ölebilirsin. İşimize gerçekten çok yaradın. Devletine, milletine, dinine çok kazanç sağladın, çok iyi sahip çıktın.

APARTMAN HALÜSİNASYONLARI - I

“apartman yalnızlıklarında silikleşen ruhlarımız, bol ışıklı alışveriş merkezlerinde karanlığa batıyor.” Diye geçirdi içinden Tarık, apartmanlarla çevrili karanlık bir çay bahçesinde. Sigarasından derin bir nefes çekip karşısındaki apartmanın beşinci katına doğru savurdu. Mutfak balkonunun sarı ve loş ışığından, uzun saçlı bir kadının aşağı doğru eğilmiş bedeni sarkıyordu, intiharı düşündüğü besbelliydi, beton zemine boş boş bakmasından. “bu iyi” diye geçirdi içinden Tarık, “eğer intiharı düşünebiliyorsa hala yaşıyor demektir.” Fakat gözlerine bakabilseydi, sonraki gün indirime girecek elbiseleri ve balkon demirine yaslandığında göğüslerinin nasıl göründüğünü düşündüğünü fark edebilecekti. Çok önce yaşamaktan vazgeçtiğini, ruhuna siktiri çektiğini bilebilirdi.

Ağır ve yorgun bir nefes daha çekti. Savrulan dumanın mı yoksa kendisinin mi yukarı doğru süzülüğünü bilemedi. O andan sonra beşinci katın mutfak balkonundan aşağı bakan o kadın mıydı, kadının balkon korkuluğuna yasladığı için dolgun görünen ama aslında o kadar da dolgun olmayan göğüsleri miydi, yoksa bizzat kendisi miydi bilemedi. Belki de her şey mutfak balkonunun sarı ve loş ışığında gizleniyordu.

Yaşadığı bu belirsizlik anı ona bir arkadaşının kendisi hakkında söylediği bir sözü hatırlattı. Hafızası o kadar iyi değildi oysa ki, hatırlayabildiğine şaşırı. Hafızasının iyi olduğunu düşünmesi ona kuzeniyle yaptıkları balık-porno-hafıza üçlüsü hakkındaki esprilerden birini getirdi, hafif sırttı bu yüzden. Sonra bu şekilde anlamsız sırtmalarının son zamanlarda sıklaştığını fark etti. Böyle giderse insanların, onun hafiften delirmeye başladığını düşüneceklerini, daha doğrusu fark edeceklerini geçirdi içinden. Ama bu durumu önemsemedi. Önemsemediği daha bir dolu şey vardı ve diğer insanlar bunları ölümüne önemsiyorlardı. Bu durumu da önemsemedi.

Şu arkadaşının kendisi hakkındaki sözlerini düşündü. “sen kapalı bir kutu gibisin” miydi, yoksa “söylediklerin fazla çelişkili, çok fazla karamsarsın” mıydı, “seni seviyorum” mıydı tam olarak emin olamadı iyice düşününce. İyice düşününce bunun bir öneminin olmadığını mırıldandı.

Hayatta o kadar yol varken aynı yere çıkan, o kadar anlam varken bir tek şeyden çıkarılabilen, o kadar karanlık nokta varken ışık tutulamayan... Hal böyleyken kendisi nasıl kesin konuşup düşünebilirdi ki? Aslında gerçeklerin de bu ışık tutulamayan karanlık noktalarda olabileceğini geçirdi içinden, hatta bu karanlık noktalara zaten ışık tutmaya çalışmak gereksiz diye düşündü, belki gerçekler karanlığa aitti.

Bütün bunları bir kenara bırakıp yanındaki kadını aradı gözleri ama yoktu kadın. Bir iki bakındı etrafına ama yoktu, o daracık balkonda nereye kaybolmuştu acaba? Önünden geçen bir karasineği fark etti. Sanki balkon korkuluğuna yaslandığı için dolgun görünen ama aslında dolgun olmayan göğüslere sahip bir kadına benzetti, yok canım daha nelerdi...

Sonra kendi göğüslerine takıldı gözleri, sanki balkon korkuluğuna yaslandığı için dolgun görünen ama aslında o kadar da dolgun olmayan göğüslere sahip bir kadının göğüsleri gibiydi. Aşağı doğru eğildi beton zemin sokak lambasının ışığıyla aydınlanıyordu. İlerisindeki çimenler henüz bu sabah derilmişti sanırım, ıslak çimen kokuyordu çünkü hava. O da böyle düşündü...

Sanki çimenler beton zeminle anlamsız bir paralellikte yayılıyordu, ikisinin de sabit bir birlikteliği var gibi geldi o an ona. Biri toprağa bağlı yaşayabiliyordu, hayatı toprağa bağlıydı. Diğer ise, toprağı yok etmeye çıkmış bir tsunami dalgasının neferlerinden biriydi. Toprağın üzerinde ama toprakla beraber üzerinde ne varsa yok etmek için yola çıkmış...

Hal böyleyken, bu iki düşman taraf nasıl olurdu da seviyeli bir ilişki içinde olabilirdiler? Az daha eğildi aşağı doğru, tam kestiremedi, inip vakayı yerinde incelemesi gerektiğini düşündü...

Önündeki duman bulutu dağılmak üzereyken az ilerisinde, o beton zeminde, henüz o sabah biçilmiş çimenlerle kesişen ve anlamsız bir paralellikte yayılan düz ve sert zeminde etrafa saçılan, kan, beyin ve et parçalarının kızılığ ayılmasına yetti. İşte toprağın üzerinde yaşayan ne varsa yok etmek için yola çıkmış ordunun yeni zaferi. Kalktı, hesabı ödedi, düz, soğuk ve sert beton zeminde yürümeye başladı, kalabalık ve meraklı bir kalabalığın arasında. Tek istediği bira yalnız kalabilmektir oysa ki.

sonra alı al moru mor bir düs bahçesinde

sonra alı al moru mor bir düs bahçesinde
sonra alıç mayhoşluğunda bir dağ eteğinde
sonra çiğdemler çiçekler anneciğim
sonra yorgun ve hak edilmiş bir gün batımında
on yaşımda sevdalandım ben anneciğim
küçük yaşta aldım sazı elime babacığım
kimseler bilmedi gizli gizli sayıkladığım adı
dam üstünde yıldız sayıp uyuduğum
kınalı ellerim çocukluk arkadaşlarım
bunlar bir bir hatırımda
ve sen bütün bunları
bir kenara not et sevgilim
seni seversem dünya güzelleşecekmiş
beni seversen dünya güzelleşecekmiş
dünya güzelleşemese de
gözlerin ne kadar güzel sevgilim...

APARTMAN HALÜSİNASYONLARI - II

Mavi okyanus
Sarı çöl
Yeşil orman
Gri bozkır
Dört duvar
Dört kahrolası apartman duvarı
Sarıyor çevremi
Her kımlıdayışta daha dar
Daha

Daha

Daha...

İşsel çığıklar
Boğuk haykırışlar...

Mavi okyanus
Sarı çöl
Yeşil orman
Gri bozkır
Dört duvar
Dört yıkılası apartman duvarı
Soğuk, tepkisiz, sessiz...
Ben çıldırana kadar
Her defasında daha dar
Daha

Daha

Daha...

URNE'DE

1/
karanlık tarlasının ortasında
bana benzemeyen
hücreleşmiş bir kentte
milyonların arasında kaldım

küllerimle

2/
burçlar tarihe gömülüyor
anamalcıların buluntusu olmaya
gömülüyor
gelecekte

3/
içli denizin kalbinde
uçsuz tuhaf bir tekne
gözleşiyor
gökyüzüyle

4/
zamana duruyorum
ahşaba geçiyor zaman

içimden
iç
ime

5/
“Aynı şeyleri yaşıyoruz” diyor
yalan! bir endüstri çocuğu!
sağ eliyle tüketiyor geleceğini
karanlığa doğru

6/
havada asılı duruyor
burgaz adasında
rakı masada

Epilog:

“bir kalp sektesidir Stambol’a yabancı düşüşümüz”

Bu aralar yorgunum, gülesim gelmiyor. Hissizleştim.

Sonbaharın geldiğini anlayıp sararan daha sonra intihar eden yapraklar bile benden daha duygulu benim yanımda. Ruhum buz kesmiş sanki. Hiç bir sıcaklık eritemez oldu. Deniz kıyısında dalgaların tacizine rağmen sessizce bekleyen bir kaya gibiyim artık.

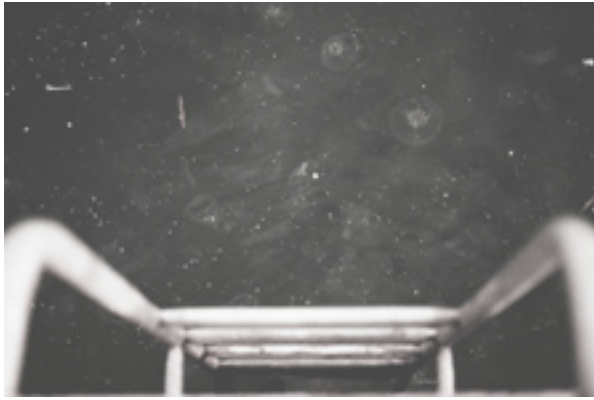
Tepkisiz, donuk ve sessiz...

Bu yüzden bu gece sevişmeyelim adını bilmediğim ve umursamadığım bayan. Göğsünde uyumama müsaade et. Ben uyuyunca gidebilirsin. Teşekkürler şimdiden

KİBRİT KUTUSUNDAKİ ÇOCUKLAR

(sayfa-16) Dandik bir eğitim sisteminde okuyacağımı biliyordum.benim de kredi kartı borçlarım olacaktı.Belkide kredi borcum.Devlete türlü bahanelerle ödediğim paralar olacaktı.Her gün gitmek zorunda olduğum bir işm olacaktı ve o işimden olabildiğince nefret edecektim ve zar zor bir araya getirdiğim para ile aldığım,sadece internete girebilen telefonum ile dış dünyada neler olup bittiğini izlerken hayaller kuracak bir gün benim de öyle bir hayatım olacağını umut edecektim.Belki siyasetten iyi anlayan bir birey olacak ve çevremdekileri aydınlatmak için çaba gösterecektim.Boğazıma kadar pisliğe battığımın farkında olmadan kocaman bir hayatı harcayacak dejenee olmuş yozlaşmış toplumun içinde sistemin işleyen bir halkası olmaktan başka bir çarem olmadığını benliğimin derinliklerinde kabullenmiş olacaktım.Çevremde olup bitenleri düşünmemek için beynimi meşgul etmek için saçma sapan videolar izleyip o an için tebessüm edecek,hatta saçmalığı diz boyu olan videolarıarkadaşlarım ile paylaşıp onların da bu aptal beyin yıkama operasyonunun bir parçası olmalarını sağlayacaktır.Sokaklarda öldürülen gnçleri bir kaç gün sonra unutup rutin hayatıma dönecektim ve ölen çocuklardan birisi olmadığım için tanrı denen olguya şükredecektim.Kişisel gelişimim için yada faydama olan şeyler bana sıkıcı gelecekti hatta umursamayacaktım.Belkide olabildiğince uyuşturucu kullanacak ve beyin ölümümü bir hastane odasında yada sokakta yaşamaktansa ruh hastası birinin ingiliz anahtarı ile beyin nakli yaparcasına söküp aldığı değersiz hayatımı uyuşturacaktım.Ama ben o kadar uyuşuk ve o kadar değersizdim ki şimdiden henüz adım konmadan öz babam tarafından öldürüldüm.Ben kibrit kutusundaki ölü bir çocuğum.Henüz 15 yaşında bir babam var !...

I believe in parallel universes. I consider that the photograph itself and the photographs in the triangle or the galaxies complete each other. Triangles in photos represent the moment that we live and the situation that we are in, representing us in a parallel universe and soul. That's the three things that we need to know for feeling complete.

Elif Eren - <http://cargocollective.com/eliferen>

Istanbul Büyükşehir Belediyesi Başkan Adayı R. Şafak Tanrıverdi

Hedef
1983
50 yıl İstanbul'u
öncemize götürüceğiz!

www.safaktanirverdi.com.tr

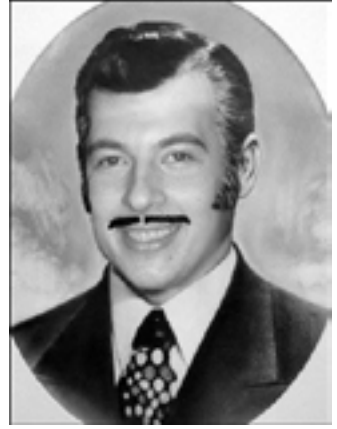
Şafak Tanrıverdi
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkan Adayı

BELTURLARDA
makul fiyatlarla
içki servisi

www.safaktanirverdi.com.tr

Şafak Tanrıverdi
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkan Adayı

Öğrenci ve 50 yaş üstü
herkeze
ÜCRETSİZ
TOPLU TAŞIMA

www.safaktanirverdi.com.tr

Şafak Tanrıverdi
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkan Adayı

SAGLAM İRADE
DEĞİL
ŞEFFAF İDARE

www.safaktanirverdi.com.tr

Şafak Tanrıverdi
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkan Adayı

21 Ekim 2013 gecesi
2014 Yerel Seçimlerinde
İBB Başkan Adayı
olduğunu duyuran
Alkolik Tavır Fanzin'den
R.Şafak Tanrıverdi,
21 Ekim 2013 gecesi
propaganda startını
fanzin.im
“fanzinlerin radyolarında”
verdi ve yine seçimden
bir gece önce CNN Turk'un
canlı yayın teklifini reddedip
yayın yasağını “Del-Geç” diyerek
aynı radyoda propagandasını
sonlandırdı.

Her yerde Retro
her yere
Retro

www.safaktanirverdi.com.tr

Şafak Tanrıverdi
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkan Adayı

İstanbul'a
5000 telefonlar (4000)
Gökte bakarak durarak
yaklaşıyor...

Şafak Tanrıverdi
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkan Adayı

Milliyet gazetesinin profil
fotusu koymak için 4000 TL
talep ettiği internet anketinde
3. sıraya kadar yükseldi.
Resmi sonuçlara göre 1.089 oy al-
masına rağmen dünya literatürüne
“fanzinci belediyeçilik” kavramını
sokmayı başardı.

<http://fanzin.im> - “fanzinlerin radyoları”

<http://fanzin.im> “fanzinlerin radyoları”

fanzin.im sitesi fanzin yapan arkadaşlara radyo da oluşturmaları için (ya da hali hazır da radyo yayını yapmaktalarsa) teknik imkan sunan bir platformdur. Winamp-Shoutcast üzerinden 128kbps - 44100khz 'de yayın yapılabilmektedir. Amaç, teknik imkanı ve buna bağlı olarak isteyen dinleyenlere de farklılıklar sunabilmektir. fanzin.im bu anlamda “fanzinlerin radyoları”dır, bir tek radyo değildir, yayın akışında belirtilen saatlerde o fanzinin radyosu yayındadır, yayın bittiğinde sitelerindeki radyo linkini ya da oynatıcıyı kaldırmak kendi inisiyatiflerindedir.

Katılan Fanzinler:

SOLuCAN -Sokak Edebiyatı - Klozet - Alkolik Tavır - Sonsuz - Kara Karnaval

“FanzinDB, türkiye genelinde fanzin dağıtımını ve takibini kolaylaştırmayı amaçlar. Özellikle fanzin istek maillerine gelen “pdfi var şurdan indirebilirsin” yada “şuraya bırakmıştım ama bitmiş heralde” tarzı cevaplardan bıkan fanzin tutkunlarının derdine derman olmayı ummaktadır.

Aksi belirtilmediği taktirde, sitede görüp, indirip, kurcaladığınız hiçbir şeyden maddi & manevi zarar görmezsiniz.

FanzinDB üyelerin bilgilerini hiçbir kimseye herhangi birşey karşılığı yada karşılıksız dağıtılmaz, kullanmaz, çar çur etmez.”

FanzinDB sitesinden en yüksek randımanı minimum 1200px civarı genişlik ve Firefox veya Chrome tarayıcıları ile alırsınız. Daha sonra Safari, daha da sonra Opera. Site daralınca bi enteresan gözüküyormuş. Yakın gelecekte daha dar ekranlar için tasarımda ayar çekilebilir belki.

FanzinDB özgün bir yazılımdır. Özgün olduğu için her türlü gelişime, değişime, güzelliğe açıktır. Aklınıza eklenmesinin güzel olacağı bir fikir gelirse, utanmadan ve unutmadan bildirmenizi temmenni ederiz.

alkültürel sanat kolektifi

www.sokakedebiyati.net

do it yourself / fuck copyright / stay underground

“ölüm uzundur cehennette” www.cehen.net

www.cehen.net

indirgeyerek örnekleme ve “ifade”ye vurgu

Önünüzde, masanın üzerinde bir bardak su var ve size yapılan teklif şu; tüm maddi-manevi olanaklara sahip olacaksınız; lakin “bu” suyu içmeyeceksin.

Tüketim; elinize geçmiş tüm imkanları kullanmaya ve sınırlı insan ömrünüzde koşullardan dolayı gerçekleştiremediğiniz herşeyi gerçekleştirmeye başladınız.

Diyelim ki belirli bir süre sonra ya da doymaya başladığınızda size yasak edilmiş olana eğiliminiz ortaya çıkmayacak mı? Düşündüğünüz ve eylediğiniz herşeyde bir tamamlanmamışlık bulmaya başlamayacak mısınız?

Dünyanın en güzel suyu diye tabir edilen suyu doğal kaynağı sizin olsa dahi “o masada duran su” rüyalarınıza girmeyecek mi? Unutmak için herşeyi denesiniz de, yerine başka şeyler de koymaya çalışsanız da, masanın üzerinde bir bardak su var ve sizin o suyu içmeniz yasaya uygun değil!

1- Türlü oyun ve kurnazlıklarla masadaki suyu içiyorsunuz ve masada durmaya devam ediyormuş gibi davranmaya devam ediyorsunuz. İki yüzlülük!

2- Eylediğiniz ve düşündüğünüz herşeyi “başka, öteki, diğer...” uğruna yaptığınızı ortaya koyup suyu içmeyişinizdeki yasayı; kendi yasanız haline getiriyorsunuz; böylece her eylem ve düşüncede su içilMİŞ gibi davranıyorsunuz. Kurban kültürü ve askerlik!

3- “Yasa yokmuş” gibi davranıp suyu içiyorsunuz; lakin teklif size özel bir teklif değil; bu sefer de “herkesin arzuladığı gibi davranması” yasanını ortaya koyan siz oluyorsunuz. Yasanın inkârı ve “her koyunun kendi bacağından asılması” yasanı

4- Yasa konduğu andan itibaren -ki bu kronolojik olarak siz kendi vücut bütünlüğünüzün farkında olmadan önce olabilir- yasak olana, yoksun kaldığınıza eğilimli olduğunuzu kabul ediyorsunuz.

Bu eğilim ve arzuyla, “yasak olanı gerçekleştirebilirsiniz ya da gerçekleştirmeyebilirsiniz”. Aristo’dan alıntıyla “yarın deniz savaşı olacak ya da olmayacak” bu önermeden, deniz savaşı olacağı çıkarılamaz, deniz savaşı olmayacağı çıkarılamaz. Gelecek belirsizdir. Bu belirsizlik, politik çabalarımızı anlamlı kılmaktadır.

Peki bu “geleceğin belirsizliği” isteklerimizi, öngörülerimizi, “an”ı anlamsız hale getirmez mi?

“İfade”ye vurgu!

Bugün, şimdi, şu an eğilimlerin ya da arzuların ifade edilebilmesi yasak olanın gerçekleştireleceği ya da gerçekleştirilmeyeceği (yasaya uyulacağı) anlamına gelmez. Birarada oluş ya herkesin katıldığı ölçüde varolduğu (iştirak-şirket) ya da ortada olandan pay aldığı (benzediği) (cemaat) olmak zorunda değildir. Yasanın önceden verili olduğu “aile” oluşu da bertaraf edebilecek olan; yargılanmadan, yasaklanmadan, ötekileştirilmeden “ifade” olanağıdır. Yasanın ya da bir başka olanın izin verdiği ölçü ve sınırlar dahilinde değil... Tam da sınırı yaratan korku ve kaygılardan “ötre”* İfadenin sonucu olarak “Yasak olanın gerçekleşebileceği ya da gerçekleşmeyeceği” bütünlüğüyle...

Lacan’dan alıntıyla “Söz cinselliği, cinsellik de sözü içerir.”

Bastırılanın, yasaklananın, ötekileştirilenin, ezilenin ifade edilmesi içindir;

ne kadar bayağı, çirkin, çığ vb... olumsuzlanabilir olsa da “ifade” “içre” “cehennette”!...

Fanzinlik “fanzin dağıtım noktası”

fanzinlik

“fanzin dağıtım noktası”

Fanzininizi posta marifetiyle adrese ya da “fanzinlik”e bırakarak
“fanzinlik”te yer alabilirsiniz.

“Fanzinlik”te bulunan fanzinleri ve yeni bırakılanları
FanzinDB (fanzindb.org)‘tan takip edebilirsiniz.

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

EDERİ

GÖNLÜNDEN NE KOPARSA

ücrete tâbi DEĞİLDİR!

Rasimpaşa Mah. Karakolhane Cad. Nahcivan Pasajı No:18/8 34716

Kadıköy-İSTANBUL

02164182394 05352581270

fanzinlik@gmail.com

www.fanzinlik.com

BUĞUSEPTİL

neden yüzüne baktığım duvar bir varlık içinde bana gülümsemekte olan varoluşun hüzünlü yüzünü yansıtmamaktadır?
neden gözkapakların içe döndüğünde gözlerin bana daha net bir şarkıyı senden duyumsamakta tereddüt etmektedir?
neden çiviler çekiçlerden daha kırmızı bir secereyi açık etmeden giderler?
neden bir polis kişilik sahibi değildir ayna?
bir kurum nedeni olmaksızın bir sebebi var edebilir mi?
bir adlandırma dışında ne var köklerden dışarı? ve bir hiç dışında güç nedir ki?

dündaş, desek mesela ne anlama gelir?

“Başının patladığı hissi, kafatasının parçalanacağı, patlayacağı hissi.

Beyninin tıpkı bir erik kurusu gibi buruştuğu hissi.

(...) Hücrenin kıpırdadığı hissi –uyanıyorsun, gözlerini açıyorsun– hücre kıpırdıyor(...)

Dilsiz kalma hissi.

Artık sözcüklerin anlamını ayırt edemiyorsun –ancak keşfedebiliyorsun– ıslık sesi veren harfleri kullanmak; s, ş, ç kesinlikle dayanılmaz.

Sözdizimi, gramer denetlenemiyor. İki satır yazdığında, ikinci satırın sonunda birincinin başını hatırlayamıyorsun...” **ULRIKE MEINHOFF**

Devlet otoritesinin olduğu bir kara parçası üzerinde, hiçbir çiçek sonsuzluğa yapraklarını izinsiz açamaz.

fanzinfestival@gmail.com

facebook.com/fanzinfest

www.fanzinilk.com

Istanbul Fanzin Festivali

2-3-4 Mayıs

2 Mayıs Cuma 16.00

Don Kişot Sosyal Merkezi

(Duatepe Sok. Yeldeğirmeni /Kadıköy)

Belgesel/Film Gösterimleri

Fanzin Standları

Performanslar

Söyleşiler

3 Mayıs Cumartesi 11.00

Büyükkada

(Kadıköy Adalar Iskelesi Saat 11.00)

Festival/Kamp/Müzik

4 Mayıs Pazar 18.00

Galata

Kapanış